

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Da hun var bortreist

Citation: Baggesen, Jens: "Da hun var bortreist", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling.* - 1899, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid56172/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: *Blandede Digte. 1. Samling.* - 1899

Som den, der, langt fra Dag, en Tid nedsat
 I Jordens Skæb, i tyk chaotisk Nat,
 Træft op igien, ei Kysset mere taaler,
 Men blindes pludselig af Solens Straaler:
 Saa skal og jeg, Selme! langt fra dig,
 I Sorg og Qval saa længe blinde mig,
 At, naar jeg seer dig atter, vant til Smerte,
 Skal fremmet Dølyst knuse dette Herte;
 Fortrolig kun med Mørket, Easten lig,
 Dit allerførste Smil! skal drøbe mig.

Da hun var kortreist.

Til Selme.

O! hvor er Glimt af Træft? Omsonst mit Die
 I glæmte Taarer styrer mod det Høie!
 En venlig Straale nylig Skyen bred;
 Hvor er den? Af! dens Fødsel var dens Død.
 Med større Rædsel Natten nu mig skrækker;
 Vildt Armene mod Skyggen jeg udskrækker,
 Allene vanker jeg med vilde Fied;
 Kun Sorgen og min Smerte vanker med.
 Hvor seent henflæbe sig de mørke Dage!
 I evig Cirkel Tiden gaaer tilbage!
 Et Øieblik gaaer langsomt den forbi,
 Hvis Herte sukker lidende deri.
 Har flyve hastig bort, Minuter lige,
 I Glædens Slummer for den Lykkelige;
 Men, af! Minutet bliver langsomt Nar
 for den, som blodig mellem Torne gaaer.